DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIX. ZATURDAG den 18den JUNY, 1831. N. 24.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Mengelingen.

"Met betrekking tot de aanstaande scheiding van landen, vermeenen wÿ te moeten doen opmerken, dat de Belgen, geen regt hebben, om het Hertogdom Luxemburg een deel van hunnen staat te doen uitmaken; hetzelve is nimmer als een onderdeel van Belgie beschouwd geworden, en aangezien de prins van Oranje, ten einde de uitvoering van het ontwerp der bondgenooten in 1814 gemakkelÿker te maken, het gebied over bezittingen in Duitschland had afgestaan, zoo kwamen zÿ overeen om de heerschappÿ van Luxemburg aan den prins van Oranje op te dragen, zoo als zulks in de Hollandsche en Belgische constitutie vermeld staat; overigens is de vesting Luxemburg eene soort van gemeenschappelyken eigendom en verdediging van Duitschland, en wordt dien ten gevolge bewaard door een garnizoen, uit troepen van het Duitsche verbond te zamen gesteld. Evenmin kunnen de Belgen aanspraak op Maastricht maken, welke stad in 1648 aan Holland was afgestaan; en daar Holland een kostbaar kanaal van 'sHertogenbosch naar Maastricht heeft doen graven, zou die stad eene belangrÿke zeehaven en stapelplaats voor hunne koopmanschappen worden. Staats-Vlaanderen, bestaande uit het land genaamd Kadzand, waarvan de hoofdplaats Sluis heet en hetwelk gelegen is langs de Schelde, bevat Sas van Gent, Hulst, Axel en onderscheidene andere steden, ; het is een rÿk graanland ter approviandeering van Holland, en daar de meeste grondeigenaars Hollanders zÿn en de Gereformeerde godsdienst belÿdende, zoo behoort het, onzes inziens, aan Holland te verblÿven. Hetzelve is tegenwoordig in het bezit der Hollandsche troepen. Welligt zou dat gedeelte van Braband, hetwelk voorheen een deel van Belgie heeft uitgemaakt, en aan den kant van Breda is gelegen, vóor een tegenwigt aan Holland worden afgestaan en de grenzen, loopende in eene regte lÿn van Antwerpen naar de Maas, daardoor verzekerd worden.

"Wÿ vreezen dat de verdeeling der nationale schuld van de Nederlanden het grootste geschilpunt zal uitmaken, en hoogstwaarschÿnlÿk zal hetzelve alleenlÿk door vriendschappelÿke tusschenkomst van Engeland en Frankrÿk kunnen geschikt worden Wy hebben voor ons liggen een in January ll. opgemaakten officieelen staat, waarop wÿ vinden, dat de oude Hollandsche schuld (vóór de vereeniging met België) beliep ƒ575 350,644 of £st. 47 945.000 betalende aan jaarlÿkschen interest, £st. 1,198,480. De oude Belgische schuld bedroeg ƒ41.590 034 of £st. 3 429.000 met een jaarlykschen interest van £st. 87 480.

"De gemeenschappelÿke schuld, sedert de vereeniging van de noordelÿke met de zuidelÿke provincien aangegaan, was ƒ167,-670,000 of £st. 13,972,500 met eenen interest van £349,230: Bovendien bestaat er eene schuld (wÿ gelooven in het grootboek ingeschreven) genaamd syndicaat-bons, spruitende eveneens uit eene, sedert de vereeniging aangegane schuld van ƒ110,-000,000 tegen 4 1-2 pct. interest en ƒ60,-000,000 à 2 1-2 pct. interest. Indien partÿen elk de oorspronkelyk omschreevene schuld zouden overnemen en de helfte van de gemeenschappelÿke schuld dragen, zou de zaak gemakkelÿk kunnen geschikt worden. Edoch beweeren de Belgen, dat een groot gedeelte der gemeenschappelÿke schuld voor de Hollandsche kolonien is gemaakt, en hoofdzakelÿk voor den gedurende eenige jaren gevoerden oorlog op Java, en dat, willen de Hollanders alle hunne koloniën behouden, zÿ dan ook de kosten behooren goed te maken; deze laatsten schrÿven het aanleggen dier kosten toe aan de herstelling der marine; terwÿl de Belgen, ten opzigte van de vestingen in Belgie tegen de grenzen van Frankryk, dat dezelve den Hollanders niets hebben gekost, maar dat zÿ voor een groot gedeelte uit de door de vereenigde mogendheden in Frankrÿk geheven belasting zÿn bekostigd. Deze zaak zal weldra behandeld worden en wÿ zullen zien uit welk oogpunt partÿen dezelve kunnen beschouwen."

Wat nu voor den *Courier* meer bevreemdends is gelegen in den maatregel, wegens het blokkeren der kust van Vlaanderen, enz., dan in alle vroegere door onzen koning genomen represailles kunnen wÿ niet bevroeden, maar wel vinden wo dat dit blad, sedert het bekend worden der blokkade te Londen, zich eenen toon van superioriteit en afkeuring van 's konings handelwÿze veroorlooft, die hetzelve in geenen deele voegt, en te meer ongepast is, aangezien de maatregel zich niet grondt op blinde overmagt, maar op regt. Hoe óyv. zou Engeland in een dergelÿk geval handelen, en hoe schoon zou alsdan de *Courier* de blokkade verdedigen? had dit blad misschien liever gezien, dat er door de Vlamingers zeeroof, en alsdan willigt ook jegens Britsche onderdanen gepleegd ware? Waarom, in stede van ongegronde vittery en onbehoorlÿke mispryzing van 's vorsten wÿze daden, niet gezorgd, dat aan de van wege het Britsche kabinet verlangde staking der vÿandelÿkheden van den kant der Belgen worde gehoorzaamd? Dan zou de verachtelÿke overlooper Daine zÿne strooptogten niet tot voorbÿ Venlo hebben kunnen voortzetten, of de vaan des oproers voortplanten.—Wat de aangegeven grensscheiding betreft, zoo blÿkt uit de redenering van den *Courier* niet, of Antwerpen ten zuiden of ten noorden van de linie zal gerekend worden te liggen.—Voor de verdeeling der schuld behoeft de *Courier* zÿne bezorgdheid niet te zeer aan den dag te leggen; ten dien opzigte zÿn de gronden van billÿkheid zoo in het oogvallend aan te wyzen, dat wÿ dezelve gerust aan de beslissing der vÿf verbonden mogendheden kunnen overlaten.—*Alg. Handelsblad.*

De Luitenant-Generaal van Geen heeft de volgende dagorde aan zÿne onderhoorige krÿgslieden uitgevaardigd:

"Soldaten!

"Sedert het uitbarsten der onlusten in het zuiden van ons dierbaar vaderland, hebt gÿ niet dan met tegenspoeden te kampen gehad, waarvan de voornaamste oorzaak het verraad uwer wapenbroeders was; thans zÿn uwe gelederen gezuiverd en het vertrouwen is in uw midden weder hersteld.

"De beleedigingen, die wÿ met geduld binnen Brussel, Antwerpen en elders hebben moeten verdragen, de schandelÿke wreedheden, de moorden aan uwe kameraden, aan uwe officieren gepleegd, zelfs nadat zÿ hunne wapenen nedergelegd en zich overgegeven hadden, de mishandelingen der zieken in de hospitalen, het schenden der lyken uwer gesneuvelde Hollandsche wapenbroeders;—dit alles roept om wraak.

"Het leger ontvangt alle dagen versterking, de zonen der aanzienlÿksten en rÿksten uwer landgenooten, de burgers van alle standen, scharen zich vrÿwillig aan uwe zÿde, om onder het oude beroemde Oranje-vaandel te strÿden, hetwelk op de uiterste punten van onzen aardbol wappert.—De keuze zal bÿ het leger dus niet twÿfelachtig zÿn: liever met eer te sterven, dan met schande te leven.

"Op nu, Soldaten! van den eersten tot den laatsten; op nu, gÿ welgezinden! vereenigt U om mÿ heen, aan wien Zÿne Majesteit onze geëerbiedigde Koning zÿn vertrouwen heeft geschonken; uw Generaal zal zich hetzelve trachten waardig te maken; volgt mÿn voorbeeld, en herinnert U, Soldaten! de dagorders, waarin gezegd wordt, dat lafhartigheid en ongehoorzaamheid ten strengste gestraft, maar ook dat moed, beleid en trouw beloond zullen worden.

"Hoort nogmaals, mÿne wapenbroeders! zÿt onverschrokken en staat paal in gevaar. Het is voor de regtvaardigste zaak, dat gÿ strÿdt. Ja, gÿ zult uw eigen grondgebied voet voor voet verdedigen, uwe betrekkingen en al wat U het dierbaarste op aarde is, tegen den vÿand behoeden.

"Laat, even als bÿ onze voorouders, *eendragt onze magt* uitmaken; vergeet onze opofferingen niet, en dat de leus van het gezamenlÿk opgestane getrouwe volk zÿ:

"*Leve het Vaderland! Leve de Koning!*

"Gegeven in het hoofdkwartier te Breda, den 5den November 1830.

"De Luitenant-Generaal, Opperbevelhebber van het mobiele leger,
"VAN GEEN."

Deze krachtige taal zal gewis in de harten van alle ware Nederlanders eenen weerklank vinden. Zÿ doet den generaal van Geen veel eer aan

Niet ongepast achten wÿ het, te dezer gelegenheid, te doen opmerken, dat die Generaal, als geboren Zuid-Nederlander, niet als zoodanig met zÿne overige landgenooten op gelÿke lÿn moet worden gesteld, daar zÿne Nederlandsche dienst niet in 1815 eerst begonnen is, maar hÿ reeds veel vroeger aan den dienst van het oude Holland verbonden was, waaraan hÿ in alle omstandigheden getrouw is gebleven. Dit heeft bÿ nog niet lang geleden in Indië, maar bovenal door het kloek handhaven van het wettig Nederlandsch gezag, in Namen betoond. Eerst toen het schandelÿkst verraad hem de mogelÿkheid om verder te onderhandelen, benomen had, heeft hÿ de aan hem toevertrouwde sterkte overgegeven, maar dit nog met eene kapitulatie, zoo eervol en met eene zoo prÿzenswaardige behartiging van 'sRÿks belangen, dat wÿ hem met genoegen aan het hoofd van het mobiele leger hebben geplaatst gezien. Zoo wÿ wel onderrigt zÿn, heeft de Generaal van Geen alle bevel over Belgische troepen, van welken aard dan ook, met standvastigheid geweigerd.—*Alg. Handelsblad.*

De gebeurtenissen in Frankrijk uit een financieel oogpunt beschouwd.

Elke staatsomwenteling, waar, wanneer, en hoe die ook voorvalle, is eene gebeurtenis, die, schrik en verbazing wekkende, in hare uitkomsten veelal onberekenbaar is. *Revolutie* is omverrewerping van het bestaande, en hetzy dan dit bestaande daadzakelyk (*de fait*), hetzy hetzelve regtelyk (*de droit*), wettigheid bekomen hebbe, zoo zal echter dit bestaande een voorwerp van ontzagwekking moeten zyn, aan hetwelk men nimmer straffeloos en voorzeker nooit zonder gevaar, de handen zal kunnen slaan. Doch, wat is de grond van al die staatszaken, wat de zenuw van Staat en Oorlog? immers HET GELD. Of zoo als Lodewyk XVIII zeide, indien alle menschelyke daden in eenen smeltkroes geworpen wierden, zoude er altyd GELD, *zilver* of *goud* op den bodem blyven. *Geld* kan echter verloren gaan; maar de ziel van *geld* is *krediet*; en wanneer by alle staten, zoo wel als by alle particulieren, het krediet de springveer is, die alles in beweging brengt, dan voorzeker zal ook ieder gouvernement, en vooral een pas ontluikend bestuur, zoo als onlangs dat van Griekenland, en thans dat van Frankryk, toezien, dat *krediet* te handhaven, waar het nog bestaat; te ... te roepen, waar het nog niet geheel is verloren gegaan; en het te vestigen, waar het nog geschapen moet worden. In Frankryk heeft het Gouvernement van Karel X deze waarheid miskend, toen het zake was, de overgroote, aan de teruggekeerde uitgewekenen toegestane schadeloosstelling te realiseren, en de geestelykheid in hare goederen te herstellen, mits aan de oude eigenaars de waarde terug gevende, welke zy daarvoor betaald hadden. En wat waren die betaalde sommen, of liever, welke waren daarvan de vertegenwoordigende teekenen? Dit waren *Adsignatiën*, edoch geenszins van die soort, droeviger nagedachtenis! die volstrekt geene solide waarde hadden; het waren adsignatiën, *gehypothekeerd op de Nationale Domeinen, krachtens de wet van* 18 *Nivose*, *3de jaar*. *Deze gehypothekeerde Domeinbons* moesten onmisbaar derzelver waarde terug bekomen, zoo als het ook reeds aan derzelver houders, onder 'shands, door de Villèle was toegezegd; en zoo als door diens onmiddelyke opvolgers voorzeker dit woord zoude zyn gestand gedaan, indien niet de geestelykheid in 's konings gemoed eenige bezwaren hadde weten te wekken, en niet er op uit ware geweest om niet slechts in het bezit van alle hare goederen hersteld te worden, maar ook om dit te verkrygen, zonder in het geringste de tegenwoordige bezitters dier goederen schadeloos te stellen.—Die, gedurende de omwenteling nationaal verklaarde goederen, waren by de wet van 18 nivose, 3de jaar, onder den last van hypotheek gebragt, en in de daarvan uitgegevene adsignatiën staat daarom dit ook wel uitdrukkelyk aangeduid door de woorden, *hypothequés sur les Domaines Nationeaux*, met vermelding der wet, krachtens welke die hypotheek is daargesteld.

Dewyl het nu uit den aard der zaak voortvloeit, dat hypotheek een zakelyk regt is, zoo volgt dat de houders dezer hypotheek-adsignatiën geprivilegieerde crediteuren op de Nationale domeinen in Frankryk zyn. Deze waarheid behoeft geen betoog, en ook om die reden was het, dat de teruggekeerde uitgewekenen, die zich deze goederen wilden terug verschaffen, onder de hand zich van deze *assignats hypothequés sur les domaines nationeaux* poogden zich meester te maken, om daarmede de bezitters dier goederen te betalen.—Het zoude van belang zyn voor de houders van die soort van adsignatiën in ons land, om dadelyk by het Fransche gouvernement stappen te doen, ten einde dezelve, hetzy door overschryving op het Grootboek, of op eenige andere geschikte wyze, gerealiseerd te krygen. Een nieuw Gouvernement heeft altyd belang om door daden van goede trouw deszelfs krediet te vestigen, en dit kan voorzeker niet beter geschieden dan door het afdoen van wettig gecontracteerde schulden. Nu is het nog nimmer iemand in den zin gekomen om de deugdelykheid eener hypotheikaire, door eene byzondere wet daargestelde en erkende schuld in twyfel te trekken; en dus zoude men, op dien grond, niet zonder hoop van te zullen slagen, pogingen kunnen aanwenden om ook deze Nationale schuld in Frankryk geliquideerd te krygen. Zoo wel, toch, als by de restauratie een *milliard* aan de terug gekeerde uitgewekenen toegewezen is, even zoo wel ook mogen de bezitters van *assignats hypothequés sur les Domaines Nationeaux, en vertu de la Loi du 18 nivose. an 3* aanspraak er op maken dat hunne *Créances* tot effenheid en liquiditeit zullen gebragt worden.—*Alg. Handelsblad.*

Publieke Inschrijving.

INGEVOLGE autorisatie van den Heer Directeur ad. interim dezer kolonie en, onder Hoogdeszelfs nadere goedkeuring zal de Boekhouder Controlleur met de meestbiedende contracteren voor het Roodverwhout hetwelk op het eiland Bonaire gedurende een jaar zal worden gekapt.

Die daartoe gading hebben kunnen tot bekoming van nadere informatie zich vervoegen ten Kantore der Controle van Financien, alwaar ook de inschryving biljetten tot Dingsdag den 28sten dezer des middags te twaalf ure zullen worden aangenomen.

J. PH. BOSCH.

Den 16den Juny 1831.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 17den Juny 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 15½ Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 3den Juny 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Juny zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Te Koop bij August Muller.

Beste Tenerif Wyn in kwart pypen, damejeanen en fleschen, tot zeer redelyke pryzen.

Publieke Verkooping.

De ondergeteekenden als Executeuren in den Boedel en nalatenschap van den Heer GEORGE CURIEL, zullen op Maandag den 11den der aanstaande maand July by Publieke Opveiling doen verkoopen:

Eene Plantagie genaamd St. Barbara, met opstal van Huizingen, Magazynen en verdere gebouwen.

Een Huis en Erve staande en gelegen alhier in de Willem Stad aan de zuidzyde van de Prince Straat No. 259, Wyk No. 3.

Een Huis en Erve staande en gelegen alhier in de Willem Stad aan de oostzyde van de Heere Straat en aan de westzyde van de Keukenstraat No. 44, Wyk No. 1.

Een Huis en Erve staande en gelegen alhier in de Willem Stad ten westen de Keuken Straat No. C9, Wyk No. 3.

Een stuk grond met het daarop staande woonhuis en verdere gebouwen, staande en gelegen alhier aan de Overzyde dezer Haven, onder de 4de Wyk, Huis No. 276.

Een aantal Slaven, Huiscieraden, &c.

M. CURIEL.
C. F. LENZ.
ABM. DE VEER Jr.

Den 17den Juny 1831.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JUNY.

11.	brik Gouv. Gen. van Scholten, Krögg,		St. Kruis
13.	golet Iliët, Jones,		Rio de la Hacha
	—— Carolina, De Brot,		Bonaire
	—— Dolores, Monaga,		Puerto Cabello
14.	—— La Cometa, Janzen,		Aricla
15.	—— Venezolano, Arostegui,		Coro
16.	bark Trinidad, Hands,		Puerto Cabello
	golet Irena, Hanzen,		Aricla
	—— Dorothea, Evertsz,		Aruba
17.	—— Samaria, Hamburger,		St. Thomas

UITGEKLAARD—JUNY.

14. golet Aurora, De Haseth,
brik Gouv. Gen. van Scholten, Krögg,
golet Maria, Rotjes,
—— Casualidad, Chirino,
15. bark Dolores, Fernandez,
golet Eensgezindheid, Dewindt,
16. —— Ranger, Smith,
17. —— Samaria, Hamburger,
—— Dorothea, De Lange,

Gisteren is alhier een Columbiaansch vaartuig in eenen overtogt van 16 dagen van Jamaika aangekomen, brengende mondelyksche tyding dat het Britsche Parlement ontbonden is geworden en men beducht was voor eenen volksopstand. Men weet echter niet te zeggen welke de redenen van het ontbinden des Parlements geweest is. Misschien zal het zyn wegens de hervorming van hetzelve De Bill zoude in April voor de derde maal gelezen worden en waarschynlyk gelyk de twee eerste malen doorgegaan zyn; en om dit voortekomen zou de Koning misschien het Parlement ontbonden hebben. Doch het gevolg zou in alle gevallen hetzelfde geweest zyn; het doorgaan of verwerpen van de Bill had beide eene groote opschudding in Engeland veroorzaakt. Wy hebben volstrekt geene andere Europische berigten vernomen.

Met dit vaartuig zyn als passagiers aangekomen de Columbiaansche Generaal Silva en andere militaire officieren.

Wy hebben eene Nieuw Yorksche Courant van den 13 den Mei gelezen, behelzende Europische berigten tot het begin van April. In deze Courant vinden wy eenige byzonderheden wegens de onlusten welke in Brussel voorgevallen zyn. Onder dagteekening van Parys 30sten Maart meldt men hieromtrent het volgende:—

"Een passagier die op Zondag (27sten Maart) van Brussel vertrokken was, verhaalt dat in den loop van dien dag het graauw in menigte verzameld was vóór het huis van een zeker heer Mattieu, direkteur van de bank en schoonbroeder van den kolonel Borremans. De burgerwacht, welke toegeschoten had om hem te beschermen, werd gedeeltelyk door het gemeen ontwapend en het overige genoodzaakt, na eenvruchteloozen tegenstand, zich te onderwerpen. Toen rukte het gemeen binnen het huis, verwoestte hetzelve geheellyk, wierp de huisraden het vengster uit en verbrandde dezelven op het publieke plein.

"Het voorwendsel tot deze buitensporigheden bestond, dat de Heer Mattieu *f* 200 000. van den Prins van Oranje onder zich had en dat hy hem onlangs eene groote som geremitteerd had.

"De Minister voor de binnenlandsche aangelegenheden had een besluit van het gouvernement doen afkondigen om de schuldigen onverwyld te regt te stellen, maar de verbittering was vermeerdeerd by den ontvangst van eene orangiste proclamatie uit Gent.

"Men zegt dat er vruchtelooze pogingen zyn aangewend geworden om de militaire bevelhebbers van Antwerpen te bewegen zich met den Prins van Oranje te vereenigen"

In een ander berigt van Parys 31sten Maart vinden wy nog deze byzonderheden.

"In den morgen van den 28sten leverde het huis van den Heer Mattieu een deerniswaardig schouwspel op. De in zyne pakhuizen gevondene koloniale produkten werden in alle rigtingen verstrooid, op eenen afstand van 200 ellen was de straat dik bestrooid met koffy; en zyn huis bleef be-

waard eener prooi der vlammen te worden door de pogingen der vrywilligers, die zich onder den hoop hadden gemengd om de woede van het graauw tot bedaren te brengen.

"By deze droevige tooneelen wordt het volgende gevoegd. Het woonhuis en de byhuizen van den Heer Jones, chaismaker in de straat Lacken, werden tevens vernield, by afwezigheid van de wacht. Hy werd betigt een der aanvoerders geweest te zyn, in de aanslagen van de orangisten op Vrydag, tegen de byeenkomst der Nationale Associatie te Vauxhall. De woelingen duurden tot den volgenden morgen en de waarschynlykheid eener terugkeer tot rust was ganseh verdwenen. De alarm trom werd van den morgenstond af geslagen en de Regent visiteerde al de posten en inspecteerde de nationale garde overal waar zy vergaderd was. Hy sprak het volk aan en deelde eene proclamatie onder het zelve uit, de inwoners vermanende de rust te herstellen. Ten einde niet tot het uiterste middel toevlugt te nemen, liet hy zes stukken geschut plaatsen in het hof plein van den Prins van Oranje, met bevel om daar in gereedheid te blyven, tot dat er voor geroepen wordt. Te 12 ure 'smiddags vergaderde het graauw wederom in het Faubourg de Flandre en bedreigde de katoen manufaktuur van de Heeren Previnaire en Seney. Eenigen van het graauw drong door, doch werden uitgedreven, voor dat zy tyd hadden groote verwoestingen te kunnen aanrigten. Verscheidene detachementen lanciers rukten in den morgen binnen de stad en te twee ure kwamen er aldaar twee honderd man aan.

"Ingevolge geruchten welke zeer veel schyn van waarheid hebben, bevindt zich een aantal officieren van het Belgische leger, die aanhoudend gemeenschap met den Prins van Oranje houden. Men zegt heden dat er orders zyn afgegeven om een hoofd officier van het garnisoen te Mechelen te doen arresteren. Men beweert dat de kolonel Borremans vele gewigtige ontdekkingen gedaan heeft betreffende de zamenzweering ten gunste van den Prins van Oranje."

Ten einde alle overdrevene geruchten te logenstraffen plaatsen wy het volgende artikel getrokken uit de gemelde Nieuw-Yorksche Courant.

"Brieven uit Holland melden van de groote nood aldaar. Een brief van Hertogenbosch van den 16den dezer (Maart) meldt dat de werkklasse van het volk zeer vele ontbering lyden en dat de nood zoo algemeen is, dat men een zeer wakend oog moet houden. De poorten worden niet voor tienen geopend en te 4 ure gesloten. In Amsterdam heeft de Minister van finantie aangekondigd dat er een *deficit* van 42 millioenen guldens bestaat."

Hoe leugenachtig dit alles medegedeeld wordt blykt zonneklaar. De Maria & Jacoba is op den 21sten Maart van Texel vertrokken en heeft ons Amsterdamsche Couranten tot den 18den der gemelde maand medegebragt, waarin niets van dien aard gevonden wordt. Doch veronderstelt eens dat dit berigt waar zy, wat is er vreemds te vinden dat een gedeelte der inwoners van eene belegerde stad met ontberingen te kampen hebben en dat de poorten laat geopend en vroeg gesloten worden; en dat in eenen oorlogs tyd de uitgaven van een land meerder dan de bezaamde inkomsten komen te bedragen?

Reeds sedert langen tyd is door vele inwoners dezes eilands de wensch geuit dat er in deze kolonie een opvoedings gesticht mogt bestaan, waarin hunne kinderen of pupillen, in alle die kundigheden, welke in Europa of Noord Amerika, op de kostschoolen onderwezen worden, onderwys konden ontvangen.

In dezen wensch, en zoo wy vermenen dringende behoefte, is thans voorzien, daar wy kennis gekregen hebben, dat de Lands Onderwyzer der 1ste klasse alhier, de Heer N. Anslyn hiertoe de toestemming en gunstige aanbeveling der Kommissie van Onderwys dezes eilands bekomen, en het prospectus van zyne inrigting zoo in dit eiland als op de overkust en andere West Indische eilanden het publiek aangeboden heeft.

Wy wenschen dat deze inrigting de ondersteuning en medewerking der ouders en voogden erlangende, aan haar doel beantwoorden moge; en om onze Lezers met dezelve nader bekend te maken, zal het volgende dienstig wezen.

De Heer Anslyn zal zyne kweekelingen onderwyzen in de Nederduitsche, Fransche, Engelsche en Spaansche talen, en wel gramatikaal.

In de Reken—Meet—Aardryks—en Geschiedkunde.

In de Fabelleer, en in de eerste beginselen der Natuurkunde en Logica.

Voor dit onderwys, papier, pennen, inwoning, kost, bewassching en bennaaijen, zal men 's jaars betalen ƒ 500.

Des begeerende kunnen de kweekelingen tevens onderwys ontvangen, in het volgende, en tegen de bepaalde pryzen 's jaars, als volgt:

De Latynsche taal	ƒ 60.
„ Grieksche	„ 60.
„ Hoogduitsche	„ 60.
„ Muziek	„ 60.
Het Teekenen	„ 60.
„ Dansen	„ 60.
„ Schermen	„ 80.

De betalingen zullen elk vierde jaars vooruit geschieden.

De kweekelingen zullen by het komen in het gesticht, voorzien moeten zyn, van de behoorlyke boven en onder kleederen, gemerkt en genummerd, en daarenboven by hunne intrede medebrengen:

1 Slaapezel.
1 Matras.
2 Oorkussens.
6 Kussensloopen.
3 Beddelakens.
2 Kleedjes.
4 Handdoeken.
4 Servetten.
1 Waschkom.
1 Zilveren Lepel.
1 Zilveren Vork.
1 Kleerschuijer.
1 Haarschuijer.
1 Tandschuijer.
Kammen.

De Scheiding van België in derzelver gevolgen getoetst.

(HET VERVOLG EN SLOT VAN ONZE LAATSTE.)

"Quid tantum insano juvat indulgere labori?"
VIRG.

De afscheiding bestaat geheel en volkomen; wy hebben haar niet daargesteld, zy heeft zich zelve daargesteld wy hebben geenen afstand willen doen, men heeft afstand van ons gedaan. Er is van de vereeniging niets overgebleven, dan eenige bedroevende bladen in de Vaderlandsche Geschiedenis, eenige treurige posten op 's land algemeene rekening van uitgaven, de verwoesting van eenige partikuliere fortuinen, en een berg van lyken in de straten van Brussel. De vereeniging van Belgie is voortaan niets—dan eene *fictie* van het Nederlandsche staatsregt.

Het is dan te laat, den loop der gebeurtenissen te bestoren; het is nog niet te laat, denzelven met wysheid te volgen. De staatkundige lotgevallen regelen zich, in den voortgang, niet naar parlementaire vormen: die zich dwaas vermeet de wereld te doen stilstaan, wordt, terwyl hy raadpleegt, door hare beweging medegesleept en verbryzeld. Het is vooral in omwentelingen het eeuwige lot eener langzaam voortkruipende staatkunde, dat hare besluiten van heden op den stand der zaken van gisteren toepasselyk zyn. Zy dient hare pynlyke geneesmiddelen toe, wanneer de ligchaamlyke staat des lyders geheel veranderd is; en, wanneer zyne uitgeputte krachten, tegen de verergerde ziekte niet langer kunnende kampen, niets anders verwachten dan eene zachte ontbinding, verontrust zy het laatste uur des stervenden met geleerde consultatiën over de beste wyze, hoe men hem twee dagen vroeger onmisbaar zoude hebben gered.

"Sero medicina paratur,
"Cum mala per longas convaluere moras."
OVID.

Er is een tyd om te bevelen, er is een tyd om te gehoorzamen, zegt de wyze Koning. Wy kunnen niet meer bevelen, gelukkig dat de tyd nog niet is gekomen, om onvoorwaardelyk te gehoorzamen. Het besluit der Staten Generaal, waarby in de scheiding wordt toegestemd, is meer onschadelyk, maar even krachteloos als het Antwerpsche programme van 21 September 1830; waarin de wyze, de vormen en de plegtigheden van den Brusselsche intogt werden geregeld.

De tyd is voorby om te kiezen. Er zyn nog vele wegen, om het Vaderland ongelukkiger te maken; er is slechts één, om het te redden. Gelukkig dat dit laatste redmiddel nog niet is de uiterste toevlugt der wanhopenden,

"Una salus victis, nullam sperare salutem."
OVID.

Dit hoofdstuk is bestemd, om dien eenigen weg aan te wyzen. Het eerste was, vóór de opening der buitengewone vergadering, in handen onzer afgevaardigden en er is daarin geen enkel woord, dat door de uitkomst niet is bevestigd. Dit wordt niet vermeld, om zich op de noodlottige verwezenlyking van het daar voorspelde te beroemen, maar als eenen geloofsbrief voor de toekomst.

Anderen hebben andere hulpmiddelen aangewezen. Er zyn, die zich over de zwakheid van het ministerie beklagen; anderen, die in de zamenstelling van den Raad van State geene genoegzame magt zien; weder anderen, die de onmagt der Staten-Generaal betreuren,—en wy gelooven, dat zy allen gelyk hebben. Er zyn eindelyk, die zich vleyen, dat de Staat door eene aanspraak of door een addres zoude kunnen worden gered,—en wy gelooven, dat deze ongelyk hebben,

De Koning heeft dus voorzeker geen gebrek aan raadslieden, en wanneer wy ons de partyen voor den geest stellen, die Hem beurtelings den weg der toegeeflykheid, en den weg der gestrengheid hebben aangeprezen, zoo zien wy op nieuw den Staat in de ongelukkige gesteldheid van eenen lyder, die twee geneesheeren, welke lynregt strydige stelselen aankleven, beurtelings wegzendt en terugroept, en alzoo ieder dag van arts en geneeswyze verandert. Ieder stelsel konde, van den aanvang tot het einde getrouwelyk opgevolgd, langs verschillende wegen tot het zelfde doel leiden, maar het heden vernietigt hetgeen het gisteren voortbragt, om op morgen wederom te worden hersteld,—en het noodlottige gevolg dezer tweevoudige methode is: tydverlies en uitputting.

Indien, in den tegenwoordigen stand van zaken, onze stem tot den Vorst konde doordringen, eerbiedig, maar onbewimpeld, zouden wy onze gevoelens verklaren:

"Sire, het behage Uwer Majesteit, noch den raad van deze, noch den raad van gene te volgen; beide wegen zyn even vruchteloos als verderfelyk; die overtuiging is het eenige middel van redding. Het Vaderland kan door een tienregelig besluit worden gered, maar het vordert eene opoffering—van Uwe zyde. Eene pennestreek,—en de gruwelen van den burgeroorlog, van ons grondgebied verwyderd, zyn op vreemden bodem overgebragt! Eene pennestreek,—en de pest, die onze krygslieden verslindt, is verdwenen, en de stormbrand, die onze bezittingen verwoest! Eene pennestreek,—en in stede van het beroerde Nederland, herleeft het oude, trouwe en gelukkige Holland!

"Sire, buitengewone omstandigheden vorderen en wettigen buitengewone middelen. Ieder dag van besluiteloosheid baart een jaar van algemeene ellende.—Het is nog tyd het schip te redden, door den kabel te laten slippen, door de mast te kappen, door de noodhaven te kiezen, waar onze vaderen steeds eene veilige wykplaats vonden. Doen wy dit, eer het te laat worde, want ieder geoefende zeeman ziet aan den gezigtseinder reeds den naderenden orkaan.

"Het is niet myne zwakke stem, die tot Uwe Majesteit spreekt; het wordt door de achtbare stem der vaderen geleerd, door het voorbeeld van Uwen doorluchtigen voorganger, van den Eersten Willem gepredikt.

"Ook Hy, de onvermoeide oprigter van het gebouw onzer vryheid en onafhankelykheid, was in omstandigheden geplaatst, moeyelyker en neteliger nog dan de tegenwoordige. Te vergeefs had een verbond, in den jare 1576 te Gent gesloten, alle de Nederlanders in den gemeenschappelyken stryd, voor al wat dierbaar en heilig is, tegen gewetensdwang en uitheemsche dwingelandy vereenigd. De trouwlooze wordt door zegel, noch perkament, noch plegtige eeden wederhouden. Het leed geene drie jaren*),—en de vaderen dezer muiters hadden alreeds de vaan der vryheid verraden, en zich aan de zyde des vyands geschaard, wien zy kort te voren eenen eeuwigen haat hadden gezworen.

"En wat deed toen Uw doorluchtige voorganger? Sire, hy heeft het goed en bloed der getrouwen niet verkwist, om den afvalligen een geluk op te dringen, dat zy even weinig wisten te waarderen als te verdienen.—Hy zag hen nu liever als openbare vyanden, dan als geheime verraders, en bevroedde dat men met te meerdere dapperheid den overweldiger konde wederstaan, nu het leger van de tegenwoordigheid van trouwloozen was gezuiverd, die zich zelven onwaardig hadden gekeurd, onder de Nederlandsche banieren te stryden.—Hem mag daarby de gedachte van den Griek hebben bezield: indien de slaven onze hulp niet behoeven, schandelyk ware het, zoo wy de hunne begeerden.

"Wat deed hy toen? Sire, het behage Uwer Majesteit zyne eigene woorden te hooren..... Hy rigte eene naauwere vereeniging op tusschen de welgezinde gewesten, en redde het Vaderland door de Unie van Utrecht.

"Sire, Gy zyt door de liefde van uw volk Souverein Vorst der Vereenigde Nederlanden geweest, alvorens Koning der Nederlanden door de opdragt der mogendheden te worden. Uwe Majesteit kan de regten dezer opdragt, door de grondwet van 1815 geheiligd niet, of niet dan door de grootste opofferingen Uwer getrouwe onderdanen, handhaven. Sire, er is slechts één weg overig, om de ware grootheid Uwer dynastie te vestigen, om Hollands geluk en de straf Uwer vyanden te bewerken."

"Virtutem videant, intabescantque relicta."
PERS.

Zoo zoude ik, indien het den eenvoudigen burger betaamde, aan de wysheid van den Koning, bescheiden maar vrymoedig, myne meening onderwerpen. Het zoude onnoodig zyn, Hem dat eenige redmiddel aan te wyzen, en het woord van euvele voorbeduiding uit te spreken. Zyn grootmoedig hart zoude hem van zelven de opoffering voorschryven, welke de omstandigheden mogten gebieden.

De afstand van België zoude in Holland de rust en

---

*) "Dit is het einde geweest," zoo spreekt DE GROOT in het derde zyner Jaarboeken, "dier vereeniging, waardoor de Nederlanders zich onderling tegen uitheemsche dwingelandy verbonden hadden. *Een bewys voorwaar, dat die alleen een hechte bondgenootschap kan geacht worden, die gegrond is op een zelfde hoop, of die meer gemeenschappelyke belangen dan oorzaken van verwydering heeft.* De Nederlanders hebben naauwelyks iets gemeens buiten den haat tegen den Spanjaard, die hen bewogen heeft tot het maken van den Gendschen vrede, voornamelyk op het aanraden der geestelykheid. Dan een ieder streefde kort daaraan, en dat door strydige wegen, tot eigen mogenheid en aanzien..... Dus had het den Koning zeer ligt gevallen, hen die zoo losselyk aan den anderen hingen, van een te scheuren."

*) Zie de Pylage van het werkje bl. 41 en vgg.

het vertrouwen onmiddelyk herstellen. Dezelve zoude kunnen plaats hebben onder het voorbehoud:

1. van de maatregelen, welke de mogendheden, onderteekenaren van het tractaat van Weenen, ten aanzien van België noodig en raadzaam zullen oordeelen;
2. van de nadere goedkeuring der notabelen van Holland, onder welke benaming ik altyd versta het geheele oude vaderland;
3. van nadere overeenkomsten omtrent de nationale schuld, met Belgiё te treffen, zoodra aldaar een wettig gezag zal bestaan, en
4. onder zoodanig verder voorbehoud als met eenen algeheelen afstand van België kan worden overeengebragt.

Er kunnen in de tractaten geene bepalingen zyn, die tegen ons belang, tegen het belang van Europa, ons het behoud van België als een dwangjuk opleggen. Men vindt daarin voorwaarden, aan het bezit van België gehecht, welke eene gesplitste regering verbieden. Het tractaat van Weenen zoude in zyn geheel door eenen afstand komen te vervallen, en de mogendheden zouden tusschenkomen, om te zorgen dat België noch Fransch, noch onafhankelyk worde. Dan eerst zouden de Belgen voor hunne gruweldaden gekastyd worden, maar wy zouden de roede niet te betalen hebben. Hunne woelingen zullen dan nog voortduren, maar voor Holland zullen die woelingen even onverschillig zyn, als de onlusten van Albanie. In tegendeel, wy zullen daardoor juist worden bevoordeeld: de nyverheid, die het gedruisch der wapenen vliedt, zal op onzen gelukkigen bodem eene gewenschte wykplaats vinden.

De werkelyke of voorgewende vreeze van sommigen, als of de mogendheden de geheele afscheiding niet zouden gedoogen, is eene ydele hersenschim. Het zoude in deze eeuw van nieuwigheden inderdaad eene der grootste zyn, zoo men eenen vorst of een volk den oorlog verklaarde, ten einde hun het voortdurend bezit van een land op te dwingen. Maar zoo dit gebeurde, wy zouden immers alsdan de Russen, Pruissen, Engelschen, of wie anders ons dit geschenk mogten willen opdringen, beleefdelyk kunnen verzoeken, het land in onzen naam te beheeren en te bewaren, en het bewaarloon van de Belgen in onzen naam te willen ontvangen, met vriendelyk verzoek tevens, daar zy toch voornemens zyn, ons willens of niet willens te begiftigen, dat zy zich verleenen, om de Belgische quote onzer jaarlyksche rentebetaling voor onze rekening *in te casseren*.

Inderdaad, deze tegenwerping verdient geene ernstige wederlegging. Het is bekend, dat onze verdragen zich tegen eene splitsing, welke zoo vele voorstanders onder ons heeft, verzetten. Niets is waarschynlyker, dan dat de mogendheden zich daartegen zonden verklaren, omdat dezelve strydig is met de uitdrukkelyke voorwaarde der opdragt; omdat daardoor de Belgische omwenteling wordt gewettigd, de Belgische onafhankelykheid erkend, en de Belgische vereeniging met Frankryk voorbereid. Maar dit alles is op eene geheele en volkomene afscheiding, is op eenen algeheelen afstand, van geene de minste toepassing. Wat toch kunnen die mogendheden voorwenden tegen eene verklaring van onzen beminden Koning, waarby Hy, nederleggende al hetgeen Londen en Weenen hem gaf, geenen anderen titel erkend, dan de liefde zyner getrouwe onderdanen?

Men moet een gering denkbeeld hebben van de staatkunde der Europesche mogendheden, wanneer men gelooft dat zy nu nog niet, door de ervaring, de dwaling van 1815 hebben ingezien; dat zy niet allen verlangen, door eene geheel veranderde orde van zaken, België, dat eeuwig broeinest van oproer, voor Europa onschadelyk te maken. Daartoe zouden zy, door het voorbehoud in de Koninklyke verklaring, hun regt ten volste zien erkend,—en meerder toch konde noch Oranje doen, noch Europa vorderen.

Wat de Staten-Generaal aanbetreft, zy kunnen by het beramen van eene zoodanige handeling niet medewerken, maar dezelve alleen, geschied zynde, goedkeuren. Immers, het is alreeds door eenen waarlyk Hollandschen volksvertegenwoordiger gezegd, de afscheiding van Belgie is niet de wyziging der bestaande, maar de oprigting eener nieuwe grondwet. Welk regt hebben, in dat geval de afgevaardigden van België, om in onze,—of de vertegenwoordigers van Holland, om in hunne aangelegenheden te beraadslagen? En welke Staten-Generaal? Die van het Koningryk der Nederlanden? Maar deze schepping van 1815 verdwynt door de verklaring, en de vergadering zoude tot geen ander einde kunnen worden byeengeroepen, dan om hare eigene lykrede te houden of aan te hooren. De Staten-Generaal van Holland? Doch dit koningryk wordt eerst door de verklaring geboren.

De afgevaardigden der oproerige gewesten hebben hunnen lastbrief verloren. Even als in het burgerlyk leven, de lastgeving door den burgerlyken dood des lastgevers vervalt, wordt in het staatsregt, de magt van den afgevaardigden door den staatkundigen zelfmoord zyner committenten vernietigd.

Toen in de jare 1672 Gelderland, Utrecht en Overyssel door Lodewyk XIV. werden veroverd, hebben de Generale Staten de afgevaardigden dezer provinciën uit hunne vergadering geweerd; en alle onze vaderlandsche regtsgeleerden, Bynkershoek, Huber, N. Bondt, P. Paulus, hoe ook anders verschillende, zyn eenparig van oordeel, dat de uitsluiting regtmatig was.

Aan die ongelukkige gewesten mogt hun yver voor de goede zaak niet baten; aan de afgevaardigden hunne trouw, boven alle bedenking gebleken, niet te stade komen: en wy, wy zien de Celles, de Stassart en hunne staatkundige vrienden, over de scheiding van Belgie en het lot van het vaderland raadplegen!

Wy gelooven, dat uit dit alles van zelven volgt, dat de Staten-Generaal in de gemelde verklaring niet kunnen tusschentreden. Wy hebben het onnoodig geoordeeld, te doen opmerken, dat het besluit tot de opoffering, die het algemeene heil zoude kunnen vorderen, niet uit den boezem dier vergadering *behoort* te komen. Hem alleen behoore de eer van het vaderland voor de tweede maal te hebben gered, die verklaard heeft, *dat geene opoffering voor Zyn hart te zwaar zoude zyn, om de wenschen te vervullen,en het geluk te verzekeren van een volk, welks welzyn het voorwerp is geweest van Zyne tederste en bestendige zorgen.*

Wy willen ons vermeten te bepalen, op welke wyze de nationale schuld by de *definitive adjudicatie* van België zoude moeten worden geregeld. Doch al moesten wy dezelve alleen dragen, het uitsluitend bezit der koloniën, de bloei des handels, de vermindering van het leger, de afstand van kostbare vestingen, zouden, by wyze bezuiniging, ons daartoe veeleer in staat stellen, dan het voortdurend bezit van een land, door partyschap verscheurd, waar by eene geduchte krygsbezetting moeten onderhouden, en eenen verderfelyken oorlog voeren. Aan alle de bezorgde vragers, die ons tegenwerpen; *hoe gaat het met de schuld, wanneer wy van België scheiden?* geven wy de vraag terug: *hoe zal het daarmede gaan, wanneer wy met België vereenigd blyven?*

Wy zien dus in de algeheele afscheiding van België, dat eenige redmiddel, waarvan wy in den aanhef gewaagden.

Te vergeefs stroomde in den noodlottigen stryd het bloed onzer dappere krygslieden, om een gewest te herwinnen, waarvan het behoud onmogelyk, het bezit verderfelyk, het verlies wenschelyk is. Welke zoude de uitkomst zyn eener bloedige overwinning? Zoude de oorzaak onzer staatkundige ziekte zyn verdwenen, indien slechts de driekleurige vaan van meineed, oproer en dweepzucht, met schande gestreken, door eenen wettigen standaard ware vervangen? Zoude dan de opstand voor altyd gedempt, het gezag niet alleen hersteld, maar gevestigd, de orde duurzaam gehandhaafd zyn? Zouden wy dan, bevredigd over het voorledene, onbezorgd voor de toekomst, ons met het tegenwoordige kunnen vergenoegen?

Ja, de rust zou wederom heerschen, maar op eenen puinhoop, voor millioenen schats en het bloed van duizenden gekocht. Zouden wy niet in de noodzakelykheid hebben verkeerd, hetgeen wy met zoo groote opofferingen hadden verkregen, met nog grootere opofferingen te bewaren, die telkens, by de geringste staatsverandering in Frankryk, wederom door grootere zouden worden opgevolgd?

Ook my komt, by de gedachte, dat wy België voor Europa tegen Frankryk zouden moeten bewaren, de zinnepop van *Roemer Visscher* voor den geest, alwaar een man wordt afgebeeld, die een' wolf by de ooren houdt, en, terwyl hem de haren te berge ryzen, van angst en vreeze gillend uitroept: *hoe kom ik er af?*

"Tantis parta malis cura majore metuque
"Servantur: misera est custodia."

Juven.

Gelyk de hemellighamen, naar de meening der ouden op de karakters en de lotgevallen der stervelingen eenen aanhoudenden invloed uitoefenen, zoo schynt het nu eenmaal bestemd, dat ieder nieuw verschynsel aan Frankryks staatkundigen horizon over het lot van België beslisse. Rigten wy dus nogmaals onzen blik op het onheilbarende Frankryk.

Wie ook in Frankryk eenen gevestigden koning, eene duurzame regeringsvorm, eene voltooide omwenteling meene te ontwaren, wy zien er niets dan eenen wankelenden troon, eene kortstondige charte, en eene staatsberoerte, die, reeds in hare geboorte, zich als de zekere voorbode van naderende orkanen voor geheel Europa aankondigt. Wy zien de kroon, aan eenen meineedigen dweeper ontrukt, op het hoofd van Orleans pryken; maar het is de kroon niet van Frankryk, het is de kroon der Franschen, en de titel alreeds toont, aan wien het onvervreemdbare eigendom, aan wien het enkel vruchtgebruik behoort. Wy zien de regten van eenen wettigen troonopvolger niet betwist, maar vertreden, en de opdragt gedaan door eene volksvertegenwoordiging, die de uitspraak over haar eigen aanzyn niet aan de natie durft onderwerpen,—door een kamer van pairs, die, door de tydelyke toegeeflykheid der volksgezinden, haar onzeker bestaan heeft verlengd. Wy zien het geheele gewapende Frankryk rondom ééne en dezelfde vaan, als een algemeen vereenigingspunt, geschaard; maar die vaan zelve is het zinnebeeld der verdeeldheid, zy predikt de republiek en het keizerryk, zy vertegenwoordigt de regeringloosheid en de dwingelandy, zy herinnert aan Robespierre en aan Napoleon, zy is de leus van alle de partyen, die gedurende vyf en twintig jaren Frankryk en Europa beurtelings hebben verwoest.

Belgie, op Frankryks aandrift eenmaal in beweging gebragt, zal, wordt het niet door eene sterke hand in zyne vaart gestuit, in de genomen rigting teugelloos voorthollen. Elke verandering van staatswet en regeringsvorm in Frankryk (en wat is er verandelyker?) zal in Belgie, met de overdryving der naäpingzucht, worden overgenomen; ieder treurtoneel van Parys zal in Brusset met blinde geestdrift worden toegejuicht, en by vernieuwing vertoond, tot dat eindelyk de Belgen de belooning voor zoo veel gehechtheid in eene verbroedering met de groote natie erlangen. Dit is de doodelyke vrucht, welke de Belgische vryheidsboom, wordt hy niet door de mogendheden met den wortel uitgeroeid, voor Europa en voor het vaderland zal opleveren. Dit is het zekere gevolg, zoo, (doch daartegen waarborgt 's Konings wysheid,) zoo Oranje zich vernedert naar het voorbeeld van den goeden heuten koning der kikvorschen, en op het voetspoor van den niet minder goeden Lodewyk-Filips van Orleans, Belgie te regeren, indien het regeren mag heeten; zoo Oranje zich vernedert, uit handen van den Brabandschen Lafayette eene onteerde kroon te aanvaarden, en van den Brusselschen meineed en den Belgischen opstand zyne geplaste regering te dagteekenen.

En wat wordt dan van Holland? In stede van stille rust en stipte onzydigheid, die, te midden der stormen, welke onze nageburen teisteren, aan gedwongene of vrywillige ballingen van alle oorden, en aan den handel, van elders verdreven, eene veilige wykplaats zoude aanbieden, zal Holland door zyne ongelukkige betrekking tot Belgie, met verlies van vrede, crediet, welvaart, en weligt (hetgeen de Hemel verhoede!) van vryheid en volksbestaan, in denzelfden bajert worden medegesleept.

Het is niemand onbekend, welke onheilen de Fransche revolutie in dit land heeft gebaard; welke schatten de eerste vertooning dier schrikgebeurtenis, in hare onderscheiden bedryven, aan Holland heeft gekost. Maar hoe weinig beteekenen die schatten, vergeleken by den rykdom, die onzen bodem zoude hebben overstroomd, zoo wy gedurende hetzelfde tydvak eene wyze en standvastige onzydigheid hadden mogen bewaren? En is er meerder noodig, dan de tegenstelling van deze twee tafereelen, om ons te leeren, wat wy uit de vereeniging met Belgie te vreezen, uit de afscheiding te hopen hebben? Wordt er meer vereischt om ons te overtuigen, dat in het belang van Europa en in het belang van Holland, de afscheiding van Belgie en deszelfs onderwerping aan eene geduchte landmogendheid—iets waarvoor wy niet behoeven te stryden,—volstrekt noodzakelyk zy, opdat wy door eenen magtigen nabuur tegen Frankryks overheersching en Fransche begrippen worden beveiligd?

Daarom hadden onze voorvaderen sedert dien tyd van J. de Witt den vasten grondregel: *houd Frankryk te vriend, maar wordt nooit zyn nabuur!* Daarom ook verzette men zich in 1780 tegen de ruiling van de Oostenryksche Nederlanden met Beyeren, welke de Keizer trachtte te bewerken. De *ligue germanique* werd gesloten, om te beletten, dat deze staat, tusschen zich en Frankryk, eenen zwakken Beyerschen Vorst tot scheidsbuur kreeg.

Sedert de Fransche revolutie, sedert de meerdere ontwikkeling van Frankryks reuzenmagt, behoorde dit te eerder eene grondstelling onzer staatkunde te zyn.— Wat baten alle de zeeweringen, die onze voorvaderen, en wy op hun voetspoor, ter beveiliging van ons tegen de woede van het element hebben daargesteld, zoo een vyand, vreeslyker en ongestadiger nog dan de Oceaan, onzen bodem aanhoudend bedreigt, en wy door dammen noch dyken van hem worden afgescheiden?

En al mogten wy (God geve het!) ons bedriegen in de gedachte, dat een nieuwe orkaan Europa bedreigt, nog blyft de vereeniging met Belgie, onder eene gesplitste regering, voor Holland noodlottig.

Gelyk ieder eene bestemming heeft, door zedelyke of ligchamelyke hoedanigheden en maatschappelyken stand bepaald, zoo heeft ook jeder volk eenen eigenaardigen werkkring, door de ligging, geaardheid en uitgestrektheid van het land, door zyn belang en karakter, en door zyne betrekking tot naburige staten aangewezen. Het volk, dat zyne bestemming miskent, of uit zynen natuurlyken werkkring gerukt wordt, moet roem en voorspoed derven. Dit is het ongelukkig lot van Holland met Belgie vereenigd.

Holland kan alleen door den handel bloeijen, alleen door een stelsel van onzydigheid zyn bestaan verzekeren, alleen als zeemogendheid ontzag inboezemen.— Een klein land, tusschen overmagtige nageburen en aan de zee gelegen, bewoond door een vreedzaam volk, hetwelk van zyne voorouders grooten rykdom, uitgestrekte volkplantingen, en bovenal eenen schranderen en ondernemenden handelsgeest heeft geërfd,—een zoodanig land heeft geene andere staatkundige behoefte, dan eene onbepaalde vryheid van handel in zyn inwendig bestuur, eene onveranderlyke onzydigheid in zyne buitenlandsche betrekkingen, en eene geduchte zeemagt tot bescherming van den handel, tot handhaving der neutraliteit. Naar die eenvoudige beginselen bestuurd, is zulk een volk boven alle andere natien gezegend, mits eene wyze regering de inwendige rust door eensgezindheid beware, en zich van alle bemoeijenis met vreemde aangelegenheden zorgvuldiglyk onthoude. Het kan met zynen koophandel de grootste voordeelen behalen, en zich verryken, terwyl andere natien hare hulpbronnen door oorlogen uitputten. Doch dat volk is zynen ondergang naby, wanneer het, den afgebakenden kring verlatende, naar uitbreiding van magt haakt, het wordt niets, zoodra het iets zyn wil, dat tegen zyne bestemming aandruischt.

In dit geval bevinden wy ons door het bezit van Belgie, van oudsher een twistappel en een tooneel van oorlogen. Daardoor worden wy gedwongen, den voor ons belagchelyken rol eener landmogenheid te spelen, ons stelsel van neutraliteit te verzaken, en onze marine te verwaarloozen. Daardoor worden wy in alle landoorlogen gewikkeld, en eindelyk de weerlooze prooi van eenen gelukkigen overwinnaar.

"Merces ea sanguinis atque laboris."

Juven.

By deze gedachte zoude ik, diep getroffen, de pen nederleggen, na de taak te hebben vervuld, die ik aan het land myner inwoning verschuldigd ben,—het land, waaraan de banden van dankbaarheid, bezittingen, betrekkingen, uitzigten en gehechtheid my voor altyd binden. Maar eene andere gedachte bemoedigt my: het Vaderland werd altyd door Oranje, door Oranje alleen gered!